

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2013. gada 28. novembrī*

Apelācija — Ierobežojoši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku kodolieroču izplatīšanas novēršanai — Pasākumi, kas vērsti pret Irānas naftas un gāzes nozari — Līdzekļu iesaldēšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Pienākums pierādīt pasākuma pamatotību

Lieta C-348/12 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2012. gada 6. jūlijā iesniedza,

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *M. Bishop* un *R. Liudvinaviciute-Cordeiro*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki –

Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, Teherāna (Irāna), ko pārstāv *F. Esclatine* un *S. Perrotet*, advokāti,

prasītāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *M. Konstantinidis* un *E. Cujo*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *T. fon Danvics* [*T. von Danwitz*], tiesneši *E. Juhāss* [*E. Juhász*], *A. Ross* [*A. Rosas*] (referents), *D. Švābi* [*D. Šváby*] un *K. Vajda* [*C. Vajda*],

ģenerālvokāts *Ī. Bots* [*Y. Bot*],

sekretārs *V. Turē* [*V. Tournès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 18. aprīļa tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2013. gada 11. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību Eiropas Savienības Padome lūdz Tiesu atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2012. gada 25. aprīļa spriedumu lietā T-509/10 *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft /Padome* (turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru tā, ciktāl tālāk minētie tiesību akti attiecas uz *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran* (turpmāk tekstā – “*Kala Naft*”), ir atcēlusi:
 - Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp., un kļūdas labojums – OV L 197, 19. lpp.);
 - Padomes 2010. gada 26. jūlija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 668/2010, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 195, 25. lpp.);
 - Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmumu 2010/644/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (OV L 281, 81. lpp.);
 - Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV L 281, 1. lpp.; turpmāk tekstā visi kopā – “apstrīdētie tiesību akti”),

un atstāja spēkā Lēmuma 2010/413, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2010/644, radītās sekas līdz brīdim, kad stāsies spēkā Regulas Nr. 961/2010 atcelšana.

Atbilstošās tiesību normas un tiesvedības priekšvēsture

- 2 Kodolieroču neizplatīšanas līgums tika atvērts parakstīšanai Londonā, Maskavā un Vašingtonā 1968. gada 1. jūlijā. Tā “līgumslēdzējas puses” ir 28 Eiropas Savienības dalībvalstis un Irānas Islāma Republika.
- 3 Šī līguma II pantā tostarp ir paredzēts, ka “visas valstis, kuru rīcībā nav kodolieroču un kuras ir Līguma puses, apņemas [...] nerāžot vai citā veidā neiegūt kodolieročus vai citas kodolsprādziena ierīces [...]”.
- 4 Minētā līguma III panta 1. punktā ir paredzēts, ka “visas valstis, kuru rīcībā nav kodolieroču un kuras ir Līguma puses, apņemas piekrist garantijām, kas tiks noteiktas nolīgumā, par kuru tiks panākta vienošanās un kurš tiks noslēgts ar Starptautisko [A]tomenerģijas aģentūru [(turpmāk tekstā – “SAEA”)] saskaņā ar [SAEA] Statūtiem un minētās aģentūras garantiju sistēmu, un kas tiks noteiktas ar vienīgo mērķi izvērtēt, vai minētā valsts ir izpildījusi savus pienākumus atbilstoši šim Līgumam, lai novērstu kodolenerģijas izmantošanu nevis miermīlīgiem mērķiem, bet gan saistībā ar kodolieročiem vai citām kodolsprādziena ierīcēm [...]”.
- 5 Saskaņā ar tās Statūtu III B 4. pantu SAEA ir jāiesniedz ikgadēji ziņojumi par tās darbību Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajai asamblejai un attiecīgā gadījumā – arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomei (turpmāk tekstā – “Drošības padome”).
- 6 Ņemot vērā daudzos SAEA ģenerāldirektora ziņojumus un SAEA Vadības padomes rezolūcijas attiecībā uz Irānas Islāma Republikas kodolieroču programmu, Drošības padome 2006. gada 23. decembrī pieņēma Rezolūciju 1737 (2006), kuras 12. punktā, lasot to kopā ar tās pielikumu, ir norādīta virkne personu un vienību, kas esot iesaistītas kodolieroču izplatīšanā un kuru līdzekļi, kā arī saimnieciskie resursi būtu jāiesaldē.

- 7 Lai Savienībā īstenotu Rezolūciju 1737 (2006), Padome 2007. gada 27. februārī pieņēma Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 61, 49. lpp.).
- 8 Kopējās nostājas 2007/140 5. panta 1. punktā ir paredzēta noteiktu personu un vienību kategoriju, kas ir uzskaitītas šī noteikuma a) un b) punktā, visu līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana. Tā šā 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir minētas personas un vienības, kas uzskaitītas Rezolūcijas 1737 (2006) pielikumā, kā arī citas personas un vienības, ko noteikusi Drošības padome vai saskaņā ar Rezolūcijas 1737 (2006) 18. punktu izveidotā Drošības padomes Komiteja. Šo personu un vienību saraksts ir ietverts Kopējās nostājas 2007/140 I pielikumā. Minētā 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts attiecas uz tām I pielikumā neiekļautām personām vai vienībām, kuras tostarp piedalās ar Irānas kodolieroču izplatīšanu saistītās darbībās, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu. Šo personu un vienību saraksts ir ietverts iepriekš minētās kopējās nostājas II pielikumā.
- 9 Ciktāl tas attiecas uz Eiropas Kopienas kompetenci, Rezolūcija 1737 (2006) tika īstenota ar Padomes 2007. gada 19. aprīļa Regulu (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 103, 1. lpp.), kura tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 60. un 301. pantu, attiecas uz Kopējo nostāju 2007/140 un kuras saturs būtībā ir tāds pats kā šai kopējai nostājai, jo šīs regulas IV pielikumā (personas, vienības un struktūras, ko norādījusi Drošības padome) un V pielikumā (personas, vienības un struktūras, kas nav minētas IV pielikumā) ir iekļauti to pašu vienību un fizisko personu nosaukumi un vārdi.
- 10 Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) apakšpunkts bija formulēts šādi:
- “Visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas ir to personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē, kuras minētas V pielikumā, iesaldē. V pielikumā iekļauj fiziskas un juridiskas personas, vienības un struktūras, kas nav minētas IV pielikumā un kas saskaņā ar 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu Kopējā nostājā 2007/140 [...] ir apzinātas kā tādas, kas:
- a) piedalās ar kodolieroču izplatīšanu saistītās Irānas darbībās, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu.”
- 11 Konstatējot, ka Irānas Islāma Republika nav ievērojusi Drošības padomes rezolūcijas, ka tā ir uzbūvējusi centrāli Kumā [*Qom*], neizpildot savu pienākumu apturēt visas ar kodolmateriālu bagātināšanu saistītās darbības, un tikai 2009. gada septembrī ir atklājusi, ka nav informējusi SAEA, un ir atteikusies sadarboties ar šo aģentūru, Drošības padome ar 2010. gada 9. jūnija Rezolūciju 1929 (2010) noteica stingrākus pasākumus, kas tostarp attiecās uz Irānas kuģniecības sabiedrībām, ballistisko raķešu nozari, ar kurām var tikt nogādāti kodolieroči, un Islāma revolucionāro gvardu korpusu.
- 12 Kaut arī Drošības padome nepieņēma lēmumu attiecībā uz enerģētikas nozari, rezolūcijas 17. apsvēruma ir formulēts šādi:
- “*Atzīstot*, ka piekļuve dažādiem un uzticamiem enerģijas avotiem ir neatņemama ilgtspējīgas izaugsmes un attīstības sastāvdaļa, tai pat laikā atzīmējot iespējamo saikni starp Irānas ienākumiem no enerģētikas nozares un ar kodolieroču izplatīšanu saistīto darbību finansēšanu, un *atzīmējot arī*, ka ķīmiskās apstrādes iekārtas un materiāli, kas tiek izmantoti naftas ķīmijas rūpniecībā, lielā mērā ir līdzīgi iekārtām un materiāliem, kas tiek izmantoti dažās divdomīgās kodoldegvielas cikla darbībās.”
- 13 Deklarācijā, kas ir pievienota Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija secinājumiem, tā uzsvēra arvien pieaugošās bažas par Irānas kodolprogrammu, pauž gandarījumu par Drošības padomes Rezolūcijas 1929 (2010) pieņemšanu un pieņēma zināšanai pēdējo SAEA ziņojumu, kas datēts ar 2010. gada 31. maiju.

- 14 Šīs deklarācijas 4. punktā Eiropadome atzina, ka vairs nav iespējams izvairīties no jaunu ierobežojošu pasākumu noteikšanas. Ņemot vērā Ārlietu padomes veikto darbu, tā aicināja to tās nākamajā darba sesijā veikt pasākumus Drošības padomes Rezolūcijā 1929 (2010) noteikto pasākumu īstenošanai, kā arī papildu pasākumus, lai sekmētu, ka sarunās tiek kļiedētas visas arvien vēl pastāvošās bažas saistībā ar Irānas Islāma Republikas veikto divdomīgu tehnoloģiju izstrādi, ar ko tā atbalsta savu kodolprogrammu un raķešu programmu. Šiem pasākumiem bija jāattiecas uz šādām nozarēm:

“Tirdzniecības nozari, it īpaši saistībā ar divējāda lietojuma preču tirdzniecību un papildu ierobežojumiem attiecībā uz tirdzniecības darījumu apdrošināšanu; finanšu nozari, tostarp citu Irānas banku gūto ienākumu iesaldēšanu un banku un apdrošināšanas sabiedrību nozares ierobežojumiem; Irānas transporta nozari, tostarp Irānas Islāma Republikas jūras pārvadājumu sabiedrību (*IRISL*) un tās meitasuzņēmumiem, un gaisa pārvadājumiem; svarīgākajiem naftas un gāzes rūpniecības sektoriem, nosakot aizliegumu veikt jaunus ieguldījumus, sniegt tehnisko palīdzību un ar šiem sektoriem saistīto tehnoloģiju, iekārtu un pakalpojumu nodošanu, it īpaši saistībā ar naftas pārstrādes, šķīdināšanas un sašķidrinātās dabasgāzes tehnoloģijām; turklāt vīzu izsniegšanas aizliegums un līdzekļu iesaldēšana it īpaši ir jāattiecinā uz Islāma revolucionāro gvardu korpusu (*IRGC*)”.

- 15 Padome īstenoja šo deklarāciju ar Lēmumu 2010/413, atceļot Kopējo nostāju 2007/140 un paredzot papildu ierobežojošus pasākumus salīdzinājumā ar minētajā nostājā paredzētajiem pasākumiem.
- 16 Lēmuma 2010/413 preambulas 22., 23. un 27. apsvērums ir formulēti šādi:

“(22) [Drošības padomes rezolūcijā] 1929 (2010) ir atzīmēta īpaša saikne starp Irānas ienākumiem no enerģētikas nozares un divdomīgu kodolieroču izplatīšanas darbību finansēšanu un atzīmēts arī, ka ķīmiskās apstrādes iekārtas un materiāli, kas vajadzīgi naftas ķīmijas rūpniecībai, lielā mērā ir līdzīgi iekārtām un materiāliem, kas vajadzīgi dažām divdomīgām kodoldegvielas cikla darbībām.

(23) Atbilstīgi Eiropadomes deklarācijai dalībvalstīm būtu jāaizliedz pārdot, piegādāt vai nodot Irānai būtiskas iekārtas un tehnoloģijas, kā arī sniegt saistītu tehnisku un finansiālu atbalstu, ko varētu izmantot naftas un gāzes rūpniecības svarīgākajos sektoros. Dalībvalstīm būtu arī jāaizliedz jebkādas jaunas investīcijas šajos sektoros Irānā.

[..]

(27) Dažu pasākumu īstenošanai ir vajadzīga Eiropas Savienības papildu rīcība.”

- 17 Lēmuma 2010/413 4. pantā ir noteikts:

“1. Dalībvalstu valstspiederīgajiem [...] no dalībvalstu teritorijas vai izmantojot kuģus vai gaisa kuģus, kas atrodas dalībvalstu jurisdikcijā, ir aizliegts pārdot, piegādāt vai nodot svarīgākās iekārtas un tehnoloģijas – neatkarīgi no to izcelsmes – šādiem turpmāk uzskaitītajiem svarīgākajiem naftas un dabasgāzes rūpniecības sektoriem Irānā vai Irānas vai Irānas īpašumā esošiem uzņēmumiem, kuri ir iesaistīti norādītajos sektoros ārpus Irānas:

- a) rafinēšana;
- b) sašķidrināta dabasgāze;
- c) izpēte;
- d) ražošana.

Savienība veic vajadzīgos pasākumus, lai noteiktu atbilstīgus priekšmetus, uz kuriem attiecas šis noteikums.

2. Ir aizliegts uzņēmumiem Irānā, kuri ir iesaistīti 1. punktā uzskaitītajos svarīgākajos Irānas naftas un dabasgāzes rūpniecības sektoros, vai Irānas vai Irānas īpašumā esošiem uzņēmumiem, kuri minētajos sektoros ir iesaistīti ārpus Irānas, sniegt:

- a) tehnisku palīdzību vai apmācību un citus pakalpojumus saistībā ar svarīgākajām iekārtām un tehnoloģijām, kas noteiktas atbilstīgi 1. punktam;
- b) finansējumu vai finansiālu atbalstu, lai pārdotu, piegādātu, nodotu vai eksportētu svarīgākās iekārtas vai tehnoloģijas, kas noteiktas atbilstīgi 1. punktam, vai lai sniegtu ar to saistītu tehnisku palīdzību vai apmācību.

3. Ir aizliegts apzināti vai tīši piedalīties darbībās, kuru mērķis ir izvairīties no 1. un 2. punktā minētajiem aizliegumiem vai kuras izraisa tādas sekas.”

18 Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punktā ir paredzēta vairāku kategoriju personu un vienību līdzekļu iesaldēšana. 20. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir minētas personas un vienības, kuras ir norādījuši Drošības padome un kuras ir uzskaitītas šī lēmuma I pielikumā. Minētā 20. panta 1. punkta b) apakšpunkta adresāti tostarp ir “citas I pielikumā neiekļautas personas un struktūras, kuras ir iesaistītas vai tieši saistītas ar atbalsta sniegšanu Irānas aizdomīgu kodoldarbību izplatīšanā vai kodolieroču piegādes sistēmas izstrādē, tostarp iesaistītas aizliegtu priekšmetu, preču, iekārtu, materiālu un tehnoloģiju iepirkšanā, vai personas vai struktūras, kuras darbojas to vārdā vai pēc to norādījumiem, vai struktūras, kas ir to īpašumā vai kontrolē, tostarp nelikumīgi [..], kā uzskaitīts II pielikumā”.

19 *Kala Naft* ir Irānā reģistrēta sabiedrība, kura pieder *National Iranian Oil Company* (turpmāk tekstā – “*NIOC*”) un darbojas kā iepirkumu iestāde saistībā ar šīs pēdējās minētās sabiedrības grupas naftas, gāzes un naftas ķīmijas rūpniecības darbībām. Šī sabiedrība ir minēta Lēmuma 2010/413 II pielikuma I. B daļas 24. punktā. Šajā ziņā ir norādīts šāds pamatojums:

“Tirgo naftas un gāzes nozares iekārtas, ko var izmantot Irānas kodolprogrammai. Mēģinājis iegādāties materiālus (ļoti izturīga sakausējuma vārsti), kam nav pielietojuma ārpus kodolenerģijas nozares. Ir saistīts ar uzņēmumiem, kas iesaistīti Irānas kodolprogrammā.”

20 Ar Īstenošanas regulu Nr. 668/2010, kas tika pieņemta, īstenojot Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punktu, *Kala Naft* nosaukums, kas bija minēts Īstenošanas regulas Nr. 668/2010 pielikuma I. B daļas 22. punktā, tika pievienots Regulas Nr. 423/2007 V pielikuma I tabulā ietvertajam juridisku personu, vienību un struktūru sarakstam.

21 Pamatojums ir gandrīz identisks Lēmumā 2010/413 ietvertajam pamatojumam.

22 Lēmuma 2010/413 II pielikums tika pārskatīts un pārstrādāts ar Lēmumu 2010/644.

23 Šī lēmuma 2010/644 preambulas 2.–5. apsvērumā ir noteikts:

“(2) Padome ir pilnībā pārskatījusi Lēmuma 2010/413/KĀDP II pielikumā iekļauto personu un vienību sarakstu, uz kurām attiecinā minētā lēmuma 19. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 20. panta 1. punkta b) apakšpunktu. To darot, Padome ņēma vērā attiecīgo personu vai vienību iesniegtās piezīmes.

(3) Padome secināja, ka uz Lēmuma 2010/413/KĀDP II pielikumā uzskaitītajām personām un vienībām, izņemot divas vienības, būtu jāturpina attiecināt īpašus ierobežojošus pasākumus, kas tajā paredzēti.

(4) Padome arī secināja, ka būtu jāgroza dati, kas attiecas uz dažām sarakstā iekļautajām vienībām.

- (5) Attiecīgi būtu jāatjaunina to personu un vienību saraksts, kas ir minētas Lēmuma 2010/413/KĀDP 19. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā.
- 24 *Kala Naft* nosaukums tika pārņemts Lēmuma 2010/413, tā Lēmuma 2010/644 redakcijā, II pielikuma I tabulā ietvertā vienību saraksta 24. punktā. Attiecīgais pamatojums ir identisks Lēmumā 2010/413 ietvertajam pamatojumam.
- 25 Regula Nr. 423/2007 tika atcelta ar Regulu Nr. 961/2010, kura tika pieņemta, pamatojoties uz LESD 215. pantu.
- 26 Regulas Nr. 961/2010 preambulas 1.–3., kā arī 7. apsvērums ir izteikti šādi:
- “(1) Padome 2010. gada 26. jūlijā pieņēma Lēmumu 2010/413/KĀDP, apstiprinot ierobežojošus pasākumus, kas ir spēkā no 2007. gada, un nosakot papildu ierobežojošus pasākumus pret Irānas Islāma Republiku [...], lai pildītu ANO Drošības padomes Rezolūciju 1929 (2010), kā arī papildu pasākumus, ko pieprasīja Eiropadome 2010. gada 17. jūnija deklarācijā.
- (2) Minētie ierobežojošie pasākumi paredz [...] svarīgāko iekārtu un tehnoloģiju tirdzniecības ierobežojumus un ieguldījumu ierobežojumus, kas ietekmētu Irānas naftas un gāzes rūpniecību [...].
- (3) Lēmumā 2010/413/KĀDP arī paredzēja papildu kategorijas attiecībā uz personām, kuru līdzekļi un saimnieciskie resursi ir iesaldējami, un dažus citus tehniskus grozījumus esošajos pasākumos.
- [..]
- (7) Lai nodrošinātu, ka tiek efektīvi īstenots aizliegums pārdot, piegādāt, nodot vai eksportēt uz Irānu noteiktas svarīgākās iekārtas vai tehnoloģijas, ko varētu izmantot naftas un dabasgāzes rūpniecības svarīgākajās nozarēs, būtu jāparedz šādu svarīgāko iekārtu un tehnoloģiju saraksts.”
- 27 Regulas Nr. 961/2010 8. panta 1. un 2. punktā ir paredzēts:
- “1. Ir aizliegts tieši vai netieši pārdot, piegādāt, nodot vai eksportēt VI pielikumā uzskaitītās svarīgākās iekārtas vai tehnoloģijas jebkurai personai, vienībai vai struktūrai Irānā vai izmantošanai Irānā.
2. Šīs regulas VI pielikumā ir iekļautas svarīgākās iekārtas un tehnoloģijas šādām Irānas naftas un gāzes rūpniecības pamatnozarēm:
- a) jēlnaftas un dabasgāzes izpēte;
- b) jēlnaftas un dabasgāzes ražošana;
- c) pārstrāde;
- d) dabasgāzes sašķidrināšana.”
- 28 Regulas Nr. 961/2010 16. pantā tostarp ir paredzēta visu to līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana, kas ir noteiktu personu, vienību vai struktūru īpašumā vai kontrolē. Šī noteikuma 1. punktā ir minētas personas, vienības un struktūras, ko norādījusi Drošības padome un kas ir uzskaitītas šīs regulas VII pielikumā.

29 Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punktā ir noteikts:

“2. Iesaldē visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas ir VIII pielikumā uzskaitīto personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē. VIII pielikumā iekļauj fiziskas un juridiskas personas, vienības un struktūras, [...] kas saskaņā ar Lēmuma [2010/413] 20. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir apzinātas kā tādas, kas:

a) piedalās ar kodolieroču izplatīšanu saistītās Irānas darbībās vai Irānas veiktā kodolieroču piegādes sistēmu izstrādē, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu, tostarp iesaistoties aizliegtu preču un tehnoloģiju iepirkumos, vai ir apzinātas kā tādas, kas pieder šādai personai, vienībai vai struktūrai vai ko tās kontrolē, tostarp ar nelikumīgiem līdzekļiem, vai kas rīkojas to vārdā vai uzdevumā;

[..].”

30 Padome iekļāva *Kala Naft* nosaukumu Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikuma B daļā ietvertā juridisko personu, vienību un struktūru saraksta 29. punktā. Šis iekļaušanas pamatojums ir identisks Lēmumā 2010/413 ietvertajam pamatojumam.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

31 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 20. oktobrī, *Kala Naft* cēla prasību atcelt Lēmumu 2010/413 un Īstenošanas regulu Nr. 668/2010.

32 Savos 2011. gada 6. decembra apsvērumos, kas tika sniegti, atbildot uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumu, *Kala Naft* paplašināja savus prasījumus, lūdzot atcelt arī Lēmumu 2010/644 un Regulu Nr. 961/2010, ciktāl šie tiesību akti attiecas uz to.

33 *Kala Naft* bija izvirzījusi deviņus prasības pamatus. Pirmais prasības pamats attiecās uz Lēmuma 2010/413 4. panta, kā arī minētā lēmuma 28. panta, kas attiecās uz tā spēkā stāšanās datumu, prettiesiskumu. Otrais prasības pamats attiecās uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi. Trešais prasības pamats bija saistīts ar tās tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu. Ceturtais prasības pamats attiecās uz samērīguma principa pārkāpumu. Piektais prasības pamats – uz Padomes kompetences pieņemti apstrīdētos tiesību aktus neesamību. Sestais pamats bija saistīts ar pilnvaru nepareizu izmantošanu. Septītais prasības pamats attiecās uz kļūdu tiesību piemērošanā, kas saistīta ar līdzdalības kodolieroču izplatīšanā jēdzienu. Astotais prasības pamats attiecās uz kļūdu ar šīm darbībām saistīto faktu novērtējumā. Devītais prasības pamats, kurš bija izvirzīts pakārtoti, attiecās uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā un samērīguma principa pārkāpumu.

34 Vispārējā tiesā notikušajā tiesas sēdē Padome un Eiropas Komisija apgalvoja, ka *Kala Naft* prasība ir nepieņemama daļā, kurā tā ir pamatota ar iespējamo šīs sabiedrības pamattiesību pārkāpumu.

35 Pārsūdzētā sprieduma 39. punktā Vispārējā tiesa secināja, ka atbilstoši LESD 275. panta pirmajai daļai tā “nav kompetenta izskatīt prasību, kurā lūgts izvērtēt Lēmuma 2010/413 4. panta tiesiskumu, un līdz ar to – izvērtēt pirmā prasības pamata otro daļu”.

36 Līdz ar to tā kā nepieņemamu noraidīja Padomes un Komisijas argumentāciju, kas attiecās uz lietas būtību un bija saistīta ar *Kala Naft* iespējas pamatot savu prasību ar pamattiesību pārkāpumu neesamību.

- 37 Pēc tam tā noraidīja piekto prasības pamatu, kas attiecās uz Padomes kompetences pieņemt apstrīdētos tiesību aktus neesamību, un sesto prasības pamatu, kas attiecās uz pilnvaru nepareizu izmantošanu. Tomēr tā apmierināja pirmā prasības pamata pirmo daļu, ar kuru bija apstrīdēta Lēmuma 2010/413 spēkā stāšanās ar atpakaļejošu datumu, daļā, kurā bija lūgts atcelt Lēmuma 2010/413 28. pantu, un noraidīja to kā neefektīvu attiecībā uz pārējo.
- 38 Runājot par apstrīdēto tiesību aktu pamatojumu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 80. punktā kā nepamatotu noraidīja otro prasības pamatu daļā, kurā tas attiecās uz Padomes norādīto pirmo un otro iemeslu *Kala Naft* iekļaušanai apstrīdētajos tiesību aktos ietvertajos sarakstos. Tomēr tā apmierināja otro prasības pamatu daļā, kura attiecās uz trešo iekļaušanas iemeslu, un līdz ar to atcēla apstrīdētos tiesību aktus.
- 39 Pārsūdzētā sprieduma 97. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka Padome nav pārkāpusi *Kala Naft* tiesības uz aizstāvību saistībā ar pārkāpumu pamatojošo pierādījumu sākotnējo paziņošanu. Minētā sprieduma 101. punktā tā secināja, ka Padome tomēr ir pārkāpusi šīs tiesības, nesniedzot atbildi uz *Kala Naft* savlaicīgi pausto lūgumu piekļūt lietas materiāliem. Minētā sprieduma 105. punktā tā nosprieda, ka *Kala Naft* tiesības lietderīgi paust savu nostāju par tai inkriminētajiem faktiem ir tikušas ievērotas. Turklāt, pārsūdzētā sprieduma 107. punktā ņemot vērā, ka Padome nav atbildējusi uz *Kala Naft* pirms prasības celšanas termiņa beigām pausto lūgumu piešķirt piekļuvi lietas materiāliem, Vispārējā tiesa secināja, ka šis apstāklis ir uzskatāms par *Kala Naft* tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu. Līdz ar to Vispārējā tiesa apmierināja trešo prasības pamatu un atcēla apstrīdētos tiesību aktus, ciktāl tie attiecās uz *Kala Naft*.
- 40 Tā kā Padome ir apstiprinājusi, ka tās lietas materiālos nebija ietverti pierādījumi vai informācija, kas atšķirtos no apstrīdēto tiesību aktu pamatojumā norādītajiem, Vispārējā tiesa tiesvedības ekonomijas un pareizas tiesvedības interešu labad uzskatīja par lietderīgu izvērtēt septīto un astoto prasības pamatu, kas attiecīgi bija saistīti ar kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz dalības kodolieroču izplatīšanā jēdzienu un kļūdu ar *Kala Naft* darbībām saistīto faktu novērtējumā. Tā apmierināja septīto prasības pamatu un līdz ar to atcēla apstrīdētos tiesību aktus, ciktāl tie attiecās uz pirmo iemeslu šīs sabiedrības iekļaušanai šajos tiesību aktos ietvertajos sarakstos. Tā arī secināja, ka Padome nav iesniegusi pierādījumus par apgalvojumiem, kas bija norādīti saistībā ar otro iekļaušanas iemeslu, un līdz ar to apmierināja astoto prasības pamatu un atcēla apstrīdētos tiesību aktus, ciktāl tie attiecās uz šo iemeslu.
- 41 Vispārējā tiesa neizvērtēja ceturto un devīto prasības pamatu.
- 42 Lai izvairītos no tiesiskās noteiktības pārkāpuma, Vispārējā tiesa atstāja spēkā Lēmuma 2010/413, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2010/644, radītās sekas līdz brīdim, kad stāsies spēkā Tiesas apelācijas tiesvedībā pieņemamais nolēmums. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 60. panta otro daļu apelācijas sūdzība aptur Vispārējās tiesas nolēmuma, ar kuru atcelta regula, šajā gadījumā – Regula Nr. 961/2010, spēkā stāšanos līdz brīdim, kad Tiesa pieņems nolēmumu par apelācijas sūdzību.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 43 Padome lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - pieņemt galīgo nolēmumu šajā lietā un noraidīt kā nepieņemamu *Kala Naft* prasību par apstrīdētajiem tiesību aktiem vai – pakārtoti – noraidīt prasību kā nepamatotu;
 - piespriest *Kala Naft* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Padomei radušies tiesvedībā pirmajā instancē un šajā apelācijas tiesvedībā.

44 *Kala Naft* lūdz Tiesu:

- noraidīt Padomes iesniegto apelācijas sūdzību;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

45 Komisija lūdz Tiesu:

- apmierināt Padomes apelācijas sūdzību, atzīstot to par pamatotu;
- piespriest *Kala Naft* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

Par pirmo pamatu – kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz Kala Naft prasības vai atsevišķu tās izvirzīto pamatu pieņemamību

46 Pirmais pamats attiecas uz atsevišķu *Kala Naft* izvirzīto pamatu pieņemamību. Tas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 43.–46. punktu, kas ir formulēti šādi:

“43 Tiesas sēdē Padome un Komisija norādīja, ka [*Kala Naft*] ir uzskatāma par valsts organizāciju un līdz ar to – par Irānas valsti pārstāvošu personu, kas nevar atsaukties uz aizsardzību un garantijām saistībā ar pamattiesībām. Līdz ar to šīs iestādes uzskata, ka prasības pamati, kas attiecas uz šo tiesību iespējamo pārkāpumu, ir atzīstami par nepieņemamiem.

44 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka Padome un Komisija neapstrīd [*Kala Naft*] tiesības lūgt apstrīdēto tiesību aktu atcelšanu kā tādas. Tās apstrīd vienīgi to, ka [*Kala Naft*] ir noteiktas tiesības, uz kurām tā ir atsaukusies, lai panāktu minēto atcelšanu.

45 Otrkārt, jautājums par to, vai [*Kala Naft*] ir vai nav tiesību, uz kurām tā ir atsaukusies prasības pamata par atcelšanu pamatojumam, ir saistīts nevis ar šī paša prasības pamata pieņemamību, bet gan ar tā pamatotību. Līdz ar to Padomes un Komisijas argumentācija, ka [*Kala Naft*] esot valsts organizācija, ir noraidāma tiktāl, ciktāl tās mērķis ir panākt prasības atzīšanu par daļēji nepieņemamu.

46 Treškārt, šī argumentācija pirmoreiz tika izvirzīta tikai tiesas sēdē un Padome vai Komisija nav norādījušas, ka tā būtu pamatota ar tādiem tiesību vai faktiskajiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā. Tiktāl, ciktāl runa ir par lietas būtību, šī argumentācija tādējādi ir jauns pamats Vispārējās tiesas Reglamenta 48. panta 2. punkta pirmās daļas izpratnē, kas nozīmē, ka tā ir atzīstama par nepieņemamu.”

Lietas dalībnieku argumenti

47 Padome uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka jautājums par to, vai *Kala Naft* varēja izvirzīt prasības pamatu par pamattiesību pārkāpumu, bija saistīts nevis ar šī prasības pamata pieņemamību, bet gan tikai ar tā pamatotību. Tā uzskata – ja vienībai, kas ir valsts organizācija Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 34. panta izpratnē, nav pamattiesību uz īpašuma aizsardzību, nedz arī kādu citu pamattiesību, tai nav tiesību (*locus standi*) Vispārējā tiesā atsaukties uz iespējamu šo tiesību pārkāpumu.

- 48 Tā atzīst, ka iestādes ir izvirzījušas šo iebildumu tikai mutvārdu procesa stadijā, bet norāda, ka ar prasības pieņemamību saistītie nosacījumi ir viens no absolūtiem šķēršļiem tiesas procesam.
- 49 Komisija atbalsta Padomes argumentāciju un norāda, ka valstis nedrīkst atsaukties uz pamattiesībām, vienlaicīgi atzīstot, ka tās var izmantot procesuālās tiesības vai no starptautiskajām tiesībām izrietošās tiesības.

Tiesas vērtējums

- 50 Kā savu secinājumu 59. punktā norādījis ģenerālvokāts, *Kala Naft* prasība ir celta saskaņā ar LESD 275. panta otrās daļas noteikumiem. Šī sabiedrība esot bijusi tiesīga apstrīdēt Savienības tiesā savu iekļaušanu apstrīdētajos tiesību aktos ietvertajā sarakstā, ciktāl šī iekļaušana to esot skārusi tieši un individuāli LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē. Šī iemesla dēļ tās tiesības celt prasību nevarēja tikt apstrīdētas.
- 51 Līdz ar to Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 45. punktā pamatoti ir atzinusi, ka argumentācija attiecībā uz to, vai *Kala Naft* ir vai nav tiesību atsaukties uz pamattiesību aizsardzību un garantijām, ir saistīta nevis ar prasības vai kāda prasības pamata pieņemamību, bet gan ar lietas būtību.
- 52 Tā kā šī argumentācija pirmoreiz tika izvirzīta tikai tiesas sēdē un Padome vai Komisija nav norādījušas, ka tā būtu pamatota ar tādiem tiesību vai faktiskajiem apstākļiem, kuri ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 46. punktā nospriežot, ka šī argumentācija tādējādi ir jauns pamats Vispārējās tiesas Reglamenta 48. panta 2. punkta pirmās daļas izpratnē, kas nozīmē, ka tā bija jāatzīst par nepieņemamu.
- 53 Tādēļ pirmais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu – kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar pienākuma pamatot apstrīdētos tiesību aktus neizpildi un pasākuma pamatotību

- 54 Visos apstrīdētajos tiesību aktos attiecībā uz ierobežojošo pasākumu piemērošanu *Kala Naft* bija norādīti trīs iemesli.
- 55 Pārsūdzētā sprieduma 79. punktā Vispārējā tiesa pamatojuma trūkuma dēļ noraidīja trešo no šiem iemesliem:

“Savukārt trešajam norādītajam iemeslam, saskaņā ar kuru [*Kala Naft*] ir saikne ar sabiedrībām, kas piedalās Irānas kodolieroču programmā, ir nepietiekams raksturs, jo tas neļauj [tai] saprast, kāda veida attiecības ar tieši kādām vienībām tai faktiski tiek pārņemtas, kā dēļ tā nevar pārbaudīt šī apgalvojuma pamatotību un to pietiekami precīzi apstrīdēt.”

- 56 Pārsūdzētā sprieduma 113.–119. punktā Vispārējā tiesa atzina, ka saistībā ar pirmo iemeslu, kas attiecās uz naftas un gāzes nozarei paredzēto iekārtu, kuras varētu tikt izmantotas Irānas kodolprogrammā, tirdzniecību, ir tikusi pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, kas saistīta ar līdzdalības kodolieroču izplatīšanā jēdzienu:

“113Kā izriet no šī sprieduma 77. punkta, pirmais Padomes norādītais iemesls nav pamatots ar konkrētu [*Kala Naft*] īstenotu rīcību, kas liecinātu par tās dalību kodolieroču izplatīšanā. Būtībā tas ir pamatots ar konstatējumu par to, ka, ņemot vērā [*Kala Naft*] kā *National Iranian Oil Company* grupas iepirkumu iestādes statusu, prasītājas gadījumā pastāv īpašs risks, ka tā varētu tikt iesaistīta šādā darbībā.

- 114 Tomēr Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punktā ir paredzēts, ka tiek iesaldēti tādu “personu un struktūru [lidzekļi], kuras [...] saistītas ar atbalsta sniegšanu” kodolieroču izplatīšanā. Tāpat arī Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punktā un Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir minētas vienības, kas ir apzinātas kā tādas, kas “sniedz atbalstu” kodolieroču izplatīšanā.
- 115 Likumdevēja pielietotā formula nozīmē, ka ierobežojošu pasākumu attiecībā uz kādu vienību, kas pieņemti tās sniegtā atbalsta kodolieroču izplatīšanā dēļ, noteikšanas priekšnosacījums ir tāds, ka tās iepriekš īstenotā rīcība ir atbildusi šim kritērijam. Savukārt, ja šādas rīcības faktiski nav bijis, ar risku, ka attiecīgā vienība nākotnē var sniegt atbalstu kodolieroču izplatīšanā, vien nav pietiekami.
- 116 Līdz ar to ir jākonstatē, ka, veicot pretēju Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta, Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta un Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkta a) apakšpunkta interpretāciju, Padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.”
- 57 Pārsūdzētā sprieduma 120.–125. punktā Vispārējā tiesa atzina, ka attiecībā uz otro iekļaušanas iemeslu Padome ir pieļāvusi kļūdu ar *Kala Naft* darbību saistīto faktu novērtējumā:
- “120[...] [Š]ī prasības pamata izvērtēšanai ir jāattiecas vienīgi uz Padomes norādīto otro iemeslu, kas attiecas uz to, ka [*Kala Naft*] esot mēģinājusi iegādāties ļoti izturīga sakausējuma vārstus, kam nav pielietojuma ārpus kodolenerģijas nozares.
- 121 Šajā ziņā [*Kala Naft*] norāda, ka pretēji tam, ko Padome ir norādījusi apstrīdēto tiesību aktu pamatojumā, vārsti, kurus tā ir iegādājusies, netiek izmantoti tikai un vienīgi kodolieroču nozarē, bet arī naftas, gāzes un naftas ķīmijas rūpniecības nozarēs.
- 122 Padome, kuru atbalsta Komisija, apstrīd [*Kala Naft*] argumentācijas pamatotību. Padome norāda, ka [*Kala Naft*] nav pierādījusi, ka tā nekad nav mēģinājusi iegādāties vārstus, kam nav pielietojuma ārpus kodolenerģijas nozares.
- 123 Saskaņā ar judikatūru akta, pamatojoties uz kuru attiecībā pret kādu vienību ir tikuši noteikti ierobežojoši pasākumi, tiesiskuma pārbaude attiecas uz tā pamatojumam minēto faktu un apstākļu pārbaudi tāpat kā uz pierādījumu un informācijas, uz kuru šis vērtējums balstīts, pārbaudi. Apstrīdēšanas gadījumā Padomei ir jāiesniedz attiecīgie pierādījumi, lai Savienības tiesa varētu tos izvērtēt (šajā ziņā skat. [Vispārējās tiesas 2009. gada 14. oktobra] spriedumu lietā [T-390/08] *Bank Melli Iran*/Padome [Krājums, II-3967. lpp.], 37. un 107. punkts).
- 124 Šajā lietā Padome nav iesniegusi nekādus pierādījumus vai informāciju saistībā ar otro norādīto iemeslu, kas papildinātu apstrīdētajos aktos norādīto pamatojumu. Kā tā pati ir atzinusi, tā ir balstījusi vienīgi uz ne ar ko nepamatoti apgalvojumiem par to, ka [*Kala Naft*] esot mēģinājusi iegādāties ļoti izturīga sakausējuma vārstus, kam nav pielietojuma ārpus kodolenerģijas nozares.”

Lietas dalībnieku argumenti

- 58 Padome, pirmkārt, apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atsevišķi un nodalīti izvērtējot trīs apstrīdētajos tiesību aktos ietvertos iemeslus. Tā it īpaši uzskata, ka pirmais iemesls, kas attiecas uz naftas un gāzes nozarēm paredzēto iekārtu tirdzniecību, ir atbilstošs, skatot to kopsakarā ar trešo iemeslu, kas attiecas uz saiknēm ar sabiedrībām, kuras piedalās Irānas kodolprogrammā.

- 59 Otrkārt, Padome apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, saistībā ar otrā un trešā iekļaušanas pamata izvērtēšanu pienācīgi neņemot vērā apstākli, ka šie iemesli ir pamatoti ar no konfidencialiem avotiem nākušū informāciju.
- 60 *Kala Naft*, pirmkārt, norāda, ka Padome pati visus apstrīdētajos tiesību aktos ietvertos pamatojuma elementus ir atzinusi par pietiekamiem, lai ar tiem kā tādiem varētu pamatot tās lēmumus. Tā uzskata, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, noraidot trešo iemeslu, un ka Padomes izvirzītais pamats turklāt bija jāatzīst par jaunu pamatu un līdz ar to – par nepieņemamu pamatu.
- 61 Pārņemot vērtējumu, ko Vispārējā tiesa ir paudusi pārsūdzētā sprieduma 114. un 115. punktā, *Kala Naft*, otrkārt, apgalvo, ka ar pirmo iemeslu, saistībā ar kuru ir pieļautas neatbilstības, nevar tikt apstiprināts trešais iemesls.
- 62 Treškārt, *Kala Naft* apgalvo, ka, pat aplūkojot abus šos iemeslus kopā, trešais iemesls joprojām paliek visai neskaidrs, jo neesot iespējams saprast, uz kādām sabiedrībām un kādām saiknēm ir norādījusi Padome.
- 63 Attiecībā uz pierādījuma elementiem *Kala Naft* norāda, ka Padome ir atsaukusies uz pierādījumu konfidencialitāti tikai tiesas sēdē. Līdz ar to tas esot jauns pamats, kuru tā atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 48. panta otrajam punktam nedrīkstēja izvērtēt.

Tiesas vērtējums

- 64 Ar šo pamatu Padome būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ciktāl tā, pirmkārt, ir atzinusi, ka apstrīdētajos tiesību aktos paredzētie iemesli nav pietiekami, un, otrkārt, ir nospriedusi, ka Padome nebija tiesīga pieņemt apstrīdētos tiesību aktus attiecībā uz *Kala Naft*, jo ne ar vienu no trijiem šajos tiesību aktos paredzētajiem iemesliem nebija iespējams pamatot attiecīgā pasākuma noteikšanu attiecībā uz to.
- 65 Jāatgādina, ka Savienības tiesām atbilstoši tām Līgumā piešķirtajām pilnvarām principā ir jānodrošina pilnīga visu Savienības tiesību aktu tiesiskuma pārbaude, ņemot vērā pamattiesības, kas ir Savienības tiesību sistēmas neatņemama sastāvdaļa. Šī prasība ir tieši paredzēta LESD 275. panta otrajā daļā (skat. 2013. gada 18. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P Komisija u.c./*Kadi*, turpmāk tekstā – spriedums apvienotajās lietās “*Kadi II*”, 97. punkts).
- 66 Šo pamattiesību vidū tostarp ir tiesību uz aizstāvību ievērošana un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā (skat. spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 98. punkts).
- 67 Pirmās no minētajām tiesībām, kas ir noteiktas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. panta 2. punktā, ietver tiesības tikt uzklausi un tiesības piekļūt lietas materiāliem, ievērojot likumīgās konfidencialitātes intereses (skat. spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 99. punkts).
- 68 Otrās no minētajām pamattiesībām, kas ir apstiprinātas Hartas 47. pantā, nozīmē, ka ieinteresētajai personai ir jāvar uzzināt attiecībā uz to pieņemtā lēmuma pamatojumu vai nu no paša lēmuma, vai pēc šīs personas pieprasījuma sniegtā paziņojuma, neskarot kompetentās tiesas tiesības lūgt attiecīgajai iestādei iesniegt tai šo informāciju, lai persona pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un, zinot visus apstākļus, nolemt, vai ir lietderīgi vērsties kompetentajā tiesā, kā arī lai šī tiesa pilnībā varētu īstenot attiecīgā lēmuma tiesiskuma pārbaudi (skat. 2013. gada 4. jūnija spriedumu lietā C-300/11 ZZ, 53. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 100. punkts).

- 69 Tomēr Hartas 52. panta 1. punktā ir pieļauti tajā paredzēto tiesību ierobežojumi, ja, nosakot attiecīgo ierobežojumu, tiek ievērota attiecīgo pamattiesību būtība un ja, ievērojot samērīguma principu, tas ir nepieciešams un patiešām atbilst Savienības atzītiem vispārējo interešu mērķiem (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā ZZ, 51. punkts, un spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 101. punkts).
- 70 Turklāt tas, vai ir tikušas pārkāptas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ir jāpārbauda atkarībā no katra gadījuma īpašajiem apstākļiem (šajā ziņā skat. 2011. gada 25. oktobra spriedumu lietā C-110/10 P *Solvay*/Komisija, Krājums, I-10439. lpp., 63. punkts), tostarp no attiecīgā akta būtības un apstākļiem, kādos tas ir pieņemts, kā arī no attiecīgo jomu regulējošo juridisko noteikumu kopuma (skat. spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 102. punkts; šajā ziņā attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu ievērošanu skat. arī 2012. gada 15. novembra spriedumus apvienotajās lietās C-539/10 P un C-550/10 P *Al-Aqsa*/Padome un *Nīderlande/Al-Aqsa*, 139. un 140. punkts, kā arī lietā C-417/11 P *Padome/Bamba*, 53. punkts).
- 71 It īpaši nelabvēlīgs akts ir pietiekami pamatots, ja tas ir pieņemts attiecīgajai personai zināmos apstākļos, kas ļauj tai izprast attiecībā uz to veiktā pasākuma apmēru (iepriekš minētais spriedums lietā *Padome/Bamba*, 54. punkts).
- 72 Attiecībā uz lēmuma, ar kuru noteikti ierobežojoši pasākumi, tiesiskuma pārbaudi Tiesa ir nospriedusi, ka, ņemot vērā to preventīvo raksturu, gadījumā, ja Savienības tiesa uzskata, ka vismaz viens no minētajiem apsvērumiem ir pietiekami precīzs un konkrēts, ka tas ir pamatots un pats tādējādi ir pietiekams pamats šā lēmuma pamatojumam, ar to, ka pārējie minētie apsvērumi tādi nav, nevar tikt pamatota minētā lēmuma atcelšana (skat. spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 130. punkts).
- 73 Turklāt Hartas 47. pantā garantētā pārbaudes tiesā efektivitāte tāpat nozīmē, ka Savienības tiesai ir jānodrošina, lai lēmums, kam attiecībā uz konkrēto personu vai vienību ir individuāla piemērojama, būtu balstīts uz pietiekami drošiem faktiem. Tas nozīmē, ka ir jāpārbauda pamatojuma izklāstā norādītie fakti, kas ir minētā lēmuma pamatā, tādēļ pārbaudē tiesā nav jāizvērtē tikai abstrakta norādīto iemeslu ticamība, bet arī tas, vai šie apsvērumi vai vismaz viens no tiem, kurš tiek uzskatīts par pašu par sevi pietiekamu šā paša lēmuma pamatojumam, ir pamatoti (skat. spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 119. punkts).
- 74 Šajā lietā, lai novērtētu tās pārbaudes tiesiskumu, ko Vispārējā tiesa ir veikusi attiecībā uz apstrīdēto tiesību aktu pamatojumu un pamatotību, pirms konkrētāk tiek izvērtēts veids, kādā Vispārējā tiesa ir pārbaudījusi apstrīdēto tiesību aktu pamatojumu un pamatotību, vispirms ir jāizvērtē veids, kādā Vispārējā tiesa ir identificējusi un interpretējusi vispārīgos piemērojamo tiesību aktu noteikumus.
- 75 Šajā ziņā nekas pārsūdzētajā spriedumā neliecina par to, ka Vispārējā tiesa būtu ņēmusi vērā Savienības tiesiskā regulējuma attīstību kopš Drošības padomes Rezolūcijas 1929 (2010) pieņemšanas.
- 76 Līdz ar to, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 113. un 114. punkta, ņemot vērā interpretāciju, kuru Vispārējā tiesa bija veikusi attiecībā uz šo tiesisko regulējumu, tā bija pārbaudījusi tiešo saikni starp *Kala Naft* un kodolieroču izplatīšanu, kaut arī no Lēmuma 2010/413 un Regulas Nr. 961/2010 skaidri izriet, ka attiecībā uz Irānas naftas un gāzes rūpniecību var tikt paredzēti ierobežojoši pasākumi, it īpaši tad, ja tā ir iesaistīta aizliegtu preču un tehnoloģiju iegādē, ciktāl Savienības likumdevējs piemērojamo tiesību aktu vispārīgajos noteikumos ir konstatējis saikni starp šīm precēm un tehnoloģijām un kodolieroču izplatīšanu.
- 77 Regulas Nr. 961/2010 8. panta 1. punktā ir paredzēts aizliegums tieši vai netieši pārdot, piegādāt, nodot vai eksportēt VI pielikumā uzskaitītās svarīgākās iekārtas vai tehnoloģijas jebkurai personai, vienībai vai struktūrai Irānā vai izmantošanai Irānā. Saskaņā ar šīs regulas 8. panta 2. punktu šīs regulas VI pielikumā ir iekļautas svarīgākās iekārtas un tehnoloģijas Irānas naftas un gāzes rūpniecības

pamatnozarēm. No šiem noteikumiem izriet, ka jēdziens “aizliegtu preču un tehnoloģiju iepirkums” minētās regulas 16. panta 2. punkta izpratnē ietver svarīgāko iekārtu un tehnoloģiju Irānas naftas un gāzes rūpniecības pamatnozarēm iegādi.

- 78 Tāpat ir redzams, ka pārsūdzētā sprieduma 11. punktā ietvertajā minētā 16. panta 2. punkta citātā, tāpat kā pārsūdzētā sprieduma 114. punktā ietvertajā atsaucē uz šo pantu, nav minēta tā šā noteikumu daļa, atbilstoši kurai ierobežojošie pasākumi ir attiecināmi uz personām, kuras piedalās ar kodolieroču izplatīšanu saistītās Irānas Islāma Republikas darbībās, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu, “tostarp iesaistoties aizliegtu preču un tehnoloģiju iepirkumos”.
- 79 Attiecībā uz Īstenošanas regulu Nr. 668/2010 ir jākonstatē, ka ar to tika ieviests Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkts, kurā, atšķirībā no Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkta, nebija tieši paredzēts aizliegtu preču un tehnoloģiju iepirkums.
- 80 Tomēr Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) apakšpunkts attiecas uz dalību ar kodolieroču izplatīšanu saistītās Irānas darbībās, tiešu saistību ar tām vai atbalsta sniegšanu tām. Ir jāsecina, ka “atbalsta” jēdziens ietver mazāku saistību ar Irānas kodolieroču darbībām nekā jēdzieni “piedalās” un “ir tieši saistītas” un ka tas var ietvert ar gāzes un naftas rūpniecību saistītu preču un tehnoloģiju iegādi vai tirdzniecību.
- 81 Šo interpretāciju apstiprina pēc Regulas Nr. 423/2007 pieņemšanas pieņemtā Drošības padomes Rezolūcija 1929 (2010), Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija deklarācija un Lēmums 2010/413, kuros ir norādīts uz ienākumiem no enerģētikas nozares un risku, kas saistīts ar gāzes un naftas nozarei paredzētajiem materiāliem.
- 82 Drošības padomes Rezolūcijā 1929 (2010), uz kuru ir ietverta atsauce Lēmuma 2010/413 preambulas 22. apsvērumā, ir norādīts uz iespējamo saikni starp Irānas Islāma Republikas ienākumiem no enerģētikas nozares un divdomīgu kodolieroču izplatīšanas darbību finansēšanu un ir atzīmēts, ka ķīmiskās apstrādes iekārtas un materiāli, kas vajadzīgi naftas ķīmijas rūpniecībai, lielā mērā ir līdzīgi iekārtām un materiāliem, kas vajadzīgi dažām divdomīgām kodoldegvielas cikla darbībām. Turklāt savā 2010. gada 17. jūnija deklarācijā Eiropadome atzina, ka jaunajiem pasākumiem, kas tiks paredzēti, tostarp ir jāattiecas uz svarīgākajiem naftas un gāzes rūpniecības sektoriem, nosakot aizliegumu veikt jaunus ieguldījumus, sniegt tehnisko palīdzību un ar šiem sektoriem saistīto tehnoloģiju, iekārtu un pakalpojumu nodošanu.
- 83 Ņemot vērā šo Drošības padomes rezolūciju (2011. gada 16. novembra spriedums lietā *C-548/09 P Bank Melli Iran*/Padome, Krājums, I-11381. lpp., 104. punkts un tajā minētā judikatūra), minēto Eiropadomes deklarāciju un Lēmumu 2010/413, kuros ir norādīts uz ienākumiem no enerģētikas nozares un risku, kas saistīts ar gāzes un naftas nozarei paredzētajiem materiāliem, Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkts, izvērtējot ar Īstenošanas regulu Nr. 668/2010 noteiktā ierobežojošā pasākuma tiesiskumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka naftas un gāzes rūpniecības sektoriem paredzēto svarīgāko iekārtu un tehnoloģiju pārdošana varēja tikt uzskatīta par atbalsta sniegšanu ar kodolieročiem saistītām Irānas Islāma Republikas darbībām.
- 84 Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 113.–115. punktā nospriežot, ka priekšnosacījums ierobežojošu pasākumu noteikšanai attiecībā uz kādu vienību ir tās iepriekš faktiski īstenota sodāma rīcība, ciktāl tikai ar risku, ka attiecīgā vienība nākotnē varētu īstenot šādu rīcību, neesot pietiekami, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 85 Dažādie apstrīdēto tiesību aktu noteikumi, kuros ir paredzēta līdzekļu iesaldēšana, ir formulēti vispārīgi (“piedalās, ir tieši saistītas vai sniedz atbalstu [...]”), un tajos nav ietverta atsauce uz rīcību, kas ir tikusi īstenota pirms lēmuma par līdzekļu iesaldēšanu pieņemšanas. No tā izriet, ka, pat ja šie noteikumi attiecas uz kādu konkrētu vienību, ar atsauci uz tādu vispārīgu mērķi kā šīs vienības statūtos norādītais mērķis var būt pietiekami, lai pamatotu ierobežojošo pasākumu noteikšanu.

- 86 Turpinājumā ir jāpārbauda, vai apstrīdētajos tiesību aktos minētie iemesli ir pietiekami precīzi un konkrēti, kā arī – vajadzības gadījumā – vai, ņemot vērā iesniegto informāciju, ir pierādīts attiecīgajiem iemesliem atbilstošo faktu patiesums (skat. spriedumu apvienotajās lietās *Kadi II*, 136. punkts).
- 87 Attiecībā uz pirmo apstrīdētajos tiesību aktos norādīto iemeslu, saskaņā ar kuru *Kala Naft* pārdod naftas un gāzes nozarēm paredzētas iekārtas, kas var tikt izmantotas Irānas kodolprogrammā, Vispārējā tiesa pamatoti ir atzinusi, ka šis iemesls ir bijis pietiekami precīzs un konkrēts, lai ļautu *Kala Naft* pārliecināties par apstrīdēto tiesību aktu pamatotību, nodrošināt savu aizstāvību Vispārējā tiesā un šai tiesai veikt tās īstenojamo pārbaudi.
- 88 Attiecībā uz pasākuma pamatotību, konkrētāk – saistībā ar šo pirmo iemeslu norādīto faktu patiesumu, ir jākonstatē, ka saskaņā ar Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) apakšpunktu, Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punkta b) apakšpunktu un Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkta a) apakšpunktu, interpretējot tos atbilstoši Drošības padomes Rezolūcijai 1929 (2010) un Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija deklarācijai, Padome bija tiesīga uzskatīt, ka attiecībā uz *Kala Naft* var tikt noteikti pasākumi, ciktāl tā ir pārdevusi naftas un gāzes nozarēm paredzētas iekārtas, kas var tikt izmantotas Irānas kodolprogrammā.
- 89 Pietiek atgādināt, ka *Kala Naft* darbojas kā Irānas valsts naftas sabiedrības grupas *NIOC* iepirkumu iestāde. Tas ir norādīts šīs sabiedrības statūtos, un tā to nav apstrīdējusi. Pati *Kala Naft* sava Vispārējā tiesā iesniegtā prasības pieteikuma 27. punktā ir norādījusi, ka tās tikai un vienīgi ar naftas, gāzes un naftas ķīmijas rūpniecības darbību saistītās funkcijas skaidri izriet no tās pielietotajām darba metodēm.
- 90 Turklāt, apstrīdot apstrīdētajos tiesību aktos minēto otro iemeslu, pati *Kala Naft* sava Vispārējā tiesā iesniegtā prasības pieteikuma 63., 64. un 118. punktā ir norādījusi, ka tā sistemātiski iesaistās *NIOC* vai tās meitasuzņēmumiem paredzēto vārstu iegādē. Katrā ziņā, ņemot vērā tās lomu *NIOC* grupā, kas neizbēgami ir saistīta ar ievērojama daudzuma tādu preču iegādi, ko izmanto *NIOC* grupā ietilpstošie uzņēmumi, Padome varēja uzskatīt, ka savas darbības ietvaros *Kala Naft* veiks aizliegtu preču un tehnoloģiju iegādi Lēmuma 2010/413 4. panta un 20. panta 1. punkta b) apakšpunkta, kā arī Regulas Nr. 961/2010 8. panta 1. un 2. punkta un 16. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, tostarp tādu naftas un gāzes nozarei paredzētu iekārtu iegādi, kas, kā norādīts apstrīdēto tiesību aktu pamatojumā, var tikt izmantotas Irānas kodolprogrammā.
- 91 Šādos apstākļos ir jāsecina, ka saistībā ar pirmo iemeslu norādītie faktiskie apstākļi ir tikuši juridiski pietiekami pierādīti un ka šis pirmais iemesls pats par sevi pamato iekļaušanu apstrīdētajos tiesību aktos ietvertajos sarakstos. ņemot vērā šā sprieduma 72. punktā atgādināto, nav jāpārbauda apstrīdētajos tiesību aktos norādītā otrā un trešā iemesla pietiekami precīzais un konkrētais raksturs, nedz arī jāizvērtē, vai šie iemesli ir bijuši pamatoti un paši par sevi varēja būt pietiekams pamats apstrīdēto tiesību aktu pieņemšanai.
- 92 Kaut arī pierādījumi, ar kuriem ir apstiprināta ar šo iekļaušanu saistītā pirmā iemesla pamatotība, izriet no procesuālajiem rakstiem, kas tika iesniegti Savienības tiesā notiekošās tiesvedības laikā, nevis no pilnīga un detalizēta pamatojuma, kas ir balstīts uz atbilstošu informāciju, tas neietekmē šo tiesību aktu tiesiskumu, jo *Kala Naft* varēja saprast šo pamatojumu un tai bija zināma atbilstošā informācija, kā, piemēram, šīs sabiedrības statūti.
- 93 ņemot vērā Vispārējās tiesas pieļautās kļūdas tiesību piemērošanā, pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.

Par prasību Vispārējā tiesā

- 94 Saskaņā ar Tiesas statūtu 61. panta pirmo daļu, ja Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu, tā var pati pieņemt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Vispārējā tiesā.
- 95 Pēc pārsūdzētā sprieduma atcelšanas attiecīgajai tiesai ir atkārtoti jāizvērtē *Kala Naft* celtā prasība par tiesību akta atcelšanu.
- 96 Šajā lietā ir izpildīti nosacījumi, lai Tiesa pati varētu izskatīt šo lietu. Vispārējā tiesā norādītie lietas dalībnieku argumenti ir ietverti procesuālajos rakstos, kas tika iesniegti šajā tiesā notiekošā rakstveida procesa laikā. Turklāt tajā to procesuālo rakstu daļā, kas attiecas uz gadījumu, ja apelācijas sūdzība tiktu apmierināta, lietas dalībniekiem ir bijusi iespēja Tiesā atkārtoti paust savu nostāju par šiem argumentiem un varbūtēji – arī par Vispārējās tiesas sniegto atbildi.

Par pirmo pamatu

- 97 *Kala Naft* apgalvo, ka Lēmums 2010/413 ir prettiesisks, jo tā 28. pantā ir paredzēts, ka šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā, kas ir diena pirms tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Tā tostarp norāda, ka Lēmuma 2010/413 4. pantā ir paredzēti aizlieguma pasākumi, kuru piemērojamība nav pietiekami precīzi noteikta. Lasot kopā tā 4. un 28. pantu, Lēmumā 2010/413 esot noteikts tāds aizliegums – par kura neievērošanu dalībvalstu tiesību aktos ir paredzēta kriminālatbildība –, kas neļauj tā adresātiem noteikt šī aizlieguma piemērojamību.
- 98 Neviens no lietas dalībniekiem Tiesā nav paudis nostāju par šo pamatu.
- 99 To pašu iemeslu dēļ kā Vispārējās tiesas sprieduma 36.–38. punktā norādītie ir jāsecina, ka atbilstoši LESD 275. panta pirmajai daļai Tiesai nav kompetences izskatīt prasību, kurā tiek lūgts izvērtēt Lēmuma 2010/413 4. panta tiesiskumu.
- 100 Tā kā iepriekš minētā 28. panta tiesiskuma apstrīdēšana ir saistīta ar 4. panta tiesiskuma apstrīdēšanu, uz *Kala Naft* izvirzīto pamatu atbilde nav jāsniedz.

Par otro pamatu – pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi

- 101 *Kala Naft* apgalvo, ka Padome apstrīdētos tiesību aktus nav juridiski pietiekami pamatojusi un tādēļ tā nevar identificēt tai inkriminētos faktus un pārbaudīt vai atspēkot norādīto iemeslu pamatotību.
- 102 To pašu iemeslu dēļ kā šā sprieduma 72. un 87. punktā norādītie šis pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu – *Kala Naft* tiesību uz aizstāvību un tās tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu

- 103 *Kala Naft* savā trešajā pamatā apgalvo, ka, pieņemot Lēmumu 2010/413 un Īstenošanas regulu Nr. 668/2010, Padome ir pārkāpusi tās tiesības uz aizstāvību, kas nozīmē arī tās tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu.
- 104 To pašu iemeslu dēļ kā Vispārējās tiesas sprieduma 94.–104. punktā norādītie ir jāsecina, ka *Kala Naft* tiesības lietderīgi paust savu viedokli ir tikušas ievērotas.

- 105 Attiecībā uz pierādījumiem, ar kuriem ir apstiprināts attiecībā uz *Kala Naft* konstatēto iemeslu patiesums, pietiek konstatēt, ka tās veiktās *NIOC* grupas iepirkumu vienības funkcijas izriet gan no tās statūtiem, gan no tās izdotajām brošūrām. Padomei līdz ar to nebija pienākuma pierādīt *Kala Naft* veikto darbību ar kādiem citiem pierādījumu elementiem.
- 106 Attiecībā uz pierādījumiem par mēģinājumu iegādāties materiālus, kas tiek izmantoti tikai un vienīgi kodolieroču nozarē, ir jāsecina, ka iespējamais *Kala Naft* tiesību uz aizstāvību pārkāpums neietekmētu lietas iznākumu, jo pirmais iemesls *Kala Naft* iekļaušanai apstrīdētajos tiesību aktos ietvertajos sarakstos, kā ir ticis konstatēts šā sprieduma 91. punktā, pats par sevi pamato tās iekļaušanu šajos sarakstos.

Par piekto pamatu – Padomes kompetences pieņemt apstrīdētos tiesību aktus neesamību

- 107 *Kala Naft* apgalvo, ka Padomes kompetencē nebija pieņemt apstrīdētos tiesību aktus. Tā norāda, ka šo aktu juridiskais pamatojums ir Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija deklarācija, bet ka šajā deklarācijā ir vienīgi paredzēts, ka Padomei ir jāīsteno Drošības padomes Rezolūcija 1929 (2010) un ir jānosaka papildu pasākumi, bet tajā nav paredzēta autonomu līdzekļu iesaldēšanas pasākumu noteikšana. Turklāt Rezolūcijā 1929 (2010) neesot ietverti pasākumi attiecībā uz Irānas naftas un gāzes rūpniecību vai *Kala Naft*. *Kala Naft* no tā secina, ka Padomes kompetencē nebija noteikt ierobežojošus pasākumus attiecībā uz to, pamatojoties uz Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija deklarāciju.
- 108 Šajā ziņā ir jānorāda, ka nedz Drošības padomes Rezolūcija 1929 (2010), nedz Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija deklarācija, kaut arī tās ir jāņem vērā, interpretējot apstrīdētos tiesību aktus, nevar būt to juridiskais pamats.
- 109 Ir jāsecina, ka Lēmumi 2010/413 un 2010/644 ir balstīti uz LES 29. pantu, Īstenošanas regula Nr. 668/2010 ir balstīta uz LESD 291. panta 2. punktu un Regulu Nr. 423/2007, bet Regula Nr. 961/2010 ir balstīta uz LESD 215. pantu. Šie Līgumu noteikumi piešķir Padomei kompetenci pieņemt apstrīdētos tiesību aktus, kas ietver autonomus ierobežojošus pasākumus, kuri nav saistīti ar Drošības padomes konkrēti ieteiktajiem pasākumiem.
- 110 No iepriekš minētā izriet, ka šis pamats nav pamatots.

Par sesto pamatu – pilnvaru nepareizu izmantošanu

- 111 *Kala Naft* apgalvo, ka Padome ir pieļāvusi pilnvaru nepareizu izmantošanu. Tā norāda, ka Padome ir paredzējusi ierobežojošus pasākumus attiecībā uz to, nepastāvot pierādījumiem par tās saistību ar kodolieroču izplatīšanu un neievērojot tās procesuālās tiesības. Šī sabiedrība uzskata, ka šie apstākļi nozīmē, ka Padome faktiski ir mēģinājusi apiet ar kodolieroču izplatīšanu saistīto ierobežojošo pasākumu sistēmu, lai attiecinātu šos pasākumus uz Irānas naftas, gāzes un naftas ķīmijas rūpniecības nozari.
- 112 Šajā ziņā pietiek norādīt – kā ir atgādināts šā sprieduma 76.–83. punktā – ka apstrīdētie tiesību akti tika attiecināti uz Irānas naftas, gāzes un naftas ķīmijas rūpniecības nozari, ievērojot risku, ko šī nozare rada saistībā ar kodolieroču izplatīšanu, ņemot vērā gan tās radītos ienākumus, gan tādu iekārtu un materiālu izmantošanu, kas ir līdzīgi dažās divdomīgās kodoldegvielas cikla darbībās izmantotajiem.
- 113 Līdz ar to šis pamats nav pamatots.

Par septīto pamatu – kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar līdzdalības kodolieroču izplatīšanā jēdzienu

- 114 *Kala Naft* apgalvo, ka, pamatojoties uz pirmo iemeslu tās iekļaušanai apstrīdētajos tiesību aktos ietvertajā sarakstā, kas bija saistīts ar to, ka tā pārdod naftas un gāzes nozarei paredzētas iekārtas, kuras var tikt izmantotas Irānas kodolprogrammā, Padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Ar šo apstākli pašu par sevi neesot iespējams pamatot ierobežojošu pasākumu paredzēšanu.
- 115 Kā izriet no šā sprieduma 87.–90. punkta, ar *Kala Naft* darbību naftas un gāzes nozarē, ko apstiprina jau šīs sabiedrības statūti vien, bija pietiekami, lai pamatotu ierobežojošo pasākumu paredzēšanu.
- 116 Tādēļ septītais pamats nav pamatots.

Par astoto pamatu – kļūdu faktu vērtējumā saistībā ar Kala Naft veiktajām darbībām

- 117 *Kala Naft* apstrīd, ka tā būtu veikusi tādu iekārtu tirdzniecību, kurām ir saistība ar kodolprogrammu. Tā norāda, ka funkcija, ko tā ir īstenojusi kā *NIOC* iepirkumu vienība, nav tirdzniecības darbība.
- 118 Jāsecina, ka termins “pārdod” juridiski pietiekami raksturo *Kala Naft* īstenoto darbību, kas pamato tās iekļaušanu sarakstā un ļauj šai sabiedrībai izprast šīs iekļaušanas iemeslu.

Par ceturto un devīto pamatu – samērīguma principa pārkāpumu

- 119 *Kala Naft* apstrīd vispārējo interešu mērķi, ar kuru būtu iespējams pamatot īpašumtiesību un tiesību brīvi veikt saimniecisku darbību izmantošanas ierobežojumus, jo nedz Drošības padome, nedz Eiropadome nav paredzējušas pasākumu attiecībā uz naftas un gāzes nozari noteikšanu. Turklāt, pat ja šāds mērķis pastāvētu, saprātīgais samērīgums starp izmantotajiem līdzekļiem un izvirzīto mērķi nebūtu ievērots.
- 120 Ciktāl *Kala Naft* ir apstrīdējusi to vispārīgo noteikumu samērīgumu, pamatojoties uz kuriem tika nolemts veikt tās iekļaušanu attiecīgajos sarakstos, ir jāatgādina, ka Tiesa attiecībā uz samērīguma principa ievērošanas pārbaudi tiesā ir nospriedusi, ka Savienības likumdevējam ir jāatzīst plaša rīcības brīvība tādās jomās, kurās tam ir jāizdara politiska, ekonomiska un sociāla rakstura izvēle un kurās tam ir jāveic sarežģīti vērtējumi. Tātad šajās jomās veikta pasākuma tiesiskumu var ietekmēt tikai šī pasākuma acīmredzami neadekvātais raksturs, ņemot vērā mērķi, ko vēlas sasniegt kompetentā iestāde (skat. 2007. gada 1. februāra spriedumu lietā *C-266/05 P Sison/Padome*, Krājums, I-1233. lpp., 33. punkts).
- 121 Tāpat ir jāatgādina, ka *Kala Naft* norādītās pamattiesības nav absolūtas un ka to īstenošanā var tikt noteikti ierobežojumi, ko pamato Savienības izvirzīti vispārējo interešu mērķi (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Bank Melli Iran/Padome*, 113. punkts).
- 122 Tā tas ir attiecībā uz īpašumtiesībām un brīvību veikt saimniecisku darbību. Līdz ar to tiesībām brīvi veikt profesionālo darbību, tāpat kā tiesībām izmantot īpašumtiesības, var tikt noteikti ierobežojumi ar nosacījumu, ka šie ierobežojumi tiešām atbilst sasniedzamajiem vispārējo interešu mērķiem un attiecībā uz sasniedzamo mērķi nav pārmērīga un nepieļaujama iejaukšanās, kas skartu šādi garantēto tiesību pašu būtību (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Bank Melli Iran/Padome*, 114. punkts).
- 123 Konkrētāk, runājot par brīvību veikt saimniecisku darbību, Tiesa tostarp ir nospriedusi, ka, ņemot vērā Hartas 16. panta formulējumu, kurš atšķiras no citām pamatbrīvībām, kuras ir noteiktas tās II sadaļā, un ir līdzīgs atsevišķiem šīs pašas hartas IV sadaļas noteikumiem, šī brīvība var tikt pakļauta plaša

mēroga valsts varas iejaukšanās pasākumiem, kuri vispārējās interesēs var radīt ierobežojumus saimnieciskās darbības īstenošanai (skat. 2013. gada 22. janvāra spriedumu lietā C-283/11 *Sky Österreich*, 46. punkts).

- 124 Šajā ziņā jāatzīmē, ka dažādo apstrīdēto tiesību aktu mērķis ir novērst kodolieroču izplatīšanu un tādējādi izdarīt spiedienu uz Irānas Islāma Republiku, lai tā izbeigtu attiecīgās darbības. Šis mērķis ir daļa no vispārējiem centieniem, kas saistīti ar starptautiskā miera un drošības uzturēšanu, un tādējādi ir legītīms (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Bank Melli Iran/Padome*, 115. punkts).
- 125 Turklāt pretēji *Kala Naft* apgalvotajam Drošības padome Rezolūcijas 1929 (2010) preambulas 17. apsvērumā bija norādījusi uz riskiem, kas saistīti ar naftas ķīmijas rūpniecību, un Eiropadome savā 2010. gada 17. jūnija deklarācijā bija aicinājusi Ārlietu padomi veikt pasākumus attiecībā uz naftas un gāzes nozarēm.
- 126 Attiecībā uz šo pasākumu samērīgumu ir jāatgādina par daudzajiem SAEA ziņojumiem, ievērojamo skaitu Drošības padomes rezolūciju, kā arī dažādajiem Savienības veiktajiem pasākumiem. Ierobežojošie pasākumi, kurus bija noteikusi gan Drošības padome, gan Savienība, ir progresīva rakstura, un tie ir pamatoti ar iepriekš veikto pasākumu neizdošanos. No šīs pieejas, kuras pamatā ir tiesībām nodarītā kaitējuma pakāpeniska palielināšana, ņemot vērā veikto pasākumu efektivitāti, izriet, ka šie pasākumi ir samērīgi.
- 127 No tā izriet, ka attiecīgie pamati nav pamatoti.
- 128 Tā kā visi pamati ir tikuši noraidīti, prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 129 Atbilstoši Reglamenta 184. panta 2. punktam Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem, ja apelācijas sūdzība nav pamatota vai ja tā ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu. Šī paša reglamenta 138. panta 1. punktā, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 184. panta 1. punktu, ir noteikts, ka lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam, kurš saskaņā ar šī reglamenta 184. panta 1. punktu arī ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.
- 130 Tā kā Padomes apelācijas sūdzība ir tikusi apmierināta un *Kala Naft* prasība par apstrīdētajiem tiesību aktiem ir tikusi noraidīta, atbilstoši Padomes prasījumiem ir jāpiespriež *Kala Naft* segt savus, kā arī atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.
- 131 Komisija, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) **atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2012. gada 25. aprīļa spriedumu lietā T-509/10 *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Padome*;**
- 2) **noraidīt *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran*, prasību atcelt tiesību aktu;**
- 3) ***Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran*, sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē notikušajā tiesvedībā, gan apelācijas tiesvedībā;**

- 4) **Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē notikušajā tiesvedībā, gan apelācijas tiesvedībā pati.**

[Paraksti]